

ปัจจัยการรับรู้ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา The Perception Factor, Motivation, Affecting Online learning Achievement of The Student in Songkhla Province

จूरี่ลักษณ์ หมัดนุ้ย^{1*}, อมิตา หมัดสำและ¹ และโกมลมณี เกตตะพันธ์²

Jurelak Meednui^{1*}, Amita Madsalea¹ and Komonmanee Kettapan²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, การค้าสมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ, บริหารธุรกิจ, คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยทักษิณ, วิทยาเขตสงขลา

¹ Undergraduate student, Department of Modern Trade and Service Innovation, Faculty of Economic and Business Administration, Thaksin University, Songkla Campus.

² อาจารย์ ดร., สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ, คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยทักษิณ, วิทยาเขตสงขลา

² Dr., Department of Modern Trade and Service Innovation, Faculty of Economic and Business Administration, Thaksin University, Songkla Campus.

*Corresponding author, E-mail: jurelakmeednui28@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้เรียนออนไลน์ จำนวน 400 ตัวอย่างที่อาศัยในจังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ซึ่งประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และเจตคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของนักเรียนในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวิจัยยังพบอีกว่าแรงจูงใจซึ่งประกอบด้วยแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของนักเรียนในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การรับรู้, แรงจูงใจ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research were to examine The Perception Factor, Motivation, Affecting Online learning Achievement of The Student in Songkhla Province. The sample consisted of 400 students who online learning at Songkhla province were the sampling in this study. The instruments used to collect data included the questionnaire about a demographic characteristic of samples, the opinion's questionnaire about perception, motivation, and online learning achievement. The statistical data analysis was conducted using the descriptive statistics including frequency, percentage, means, standard deviation, and the inferential statistics including Multiple Regression Analysis.

The results of this research found that the perception which consisted prior background knowledge of learner and attitude have the positive relationship with online learning achievement of the student in Songkhla province at a significate level 0.01 and this research also found that the motivate which consisting of the internal motivation and the external motivation have positive relationship with online learning achievement at a significate level of 0.01.

Keywords: Perception, Motivation, Learning Achievement

บทนำ

การเรียนออนไลน์เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีมาเนิ่นนาน ซึ่งมักจะรู้จักในรูปแบบการเรียนทางไกล แต่เนื่องจากในอดีตยังไม่เป็นที่นิยมเมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนออนไลน์ในปัจจุบันซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมาได้มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 จึงส่งผลทำให้รัฐบาลมีการประกาศใช้นโยบายเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) เพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อโรคดังกล่าว อาทิ ประกาศให้สถานศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนแบบออนไซต์มาเป็นแบบออนไลน์ จึงทำให้ทำทุกองค์การภาคการศึกษาหันมาใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าการเรียนการสอนแบบออนไลน์จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีและระบบเครือข่ายเข้ามาใช้ร่วมกับการเรียนการสอน อาทิเช่น สัญญาณอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์การสื่อสาร (คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต ไอแพด และโทรศัพท์มือถือ) อีกทั้งแพลตฟอร์มที่ใช้สำหรับการเรียนออนไลน์ อาทิเช่น Coursera, LinkedIn Learning, Skillshare, EDX และ MOOC เป็นต้น เพื่อนำปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นมาสร้างห้องเรียนเสมือนจริง ซึ่งห้องเรียนเสมือนจริงเป็นห้องเรียนที่ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน หรือเรียกได้ว่าเป็นรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัย อีกทั้งไม่ว่าผู้เรียนจะอยู่ที่ไหน ทั่วไทยเพียงไรก็สามารถเข้าเรียนหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือทำกิจกรรมร่วมกันได้ โดยมีเทคโนโลยีเป็นตัวช่วยสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน (ณิรดา เวชญาลักษณ์,

2561) ขณะเดียวกันในส่วนของผู้เรียนและผู้สอนต่างต้องมีการปรับตัวให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ช่วยในการเรียนการสอน อีกทั้งความพร้อมด้านอุปกรณ์ สัญญาณเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ใช้สำหรับการเรียนและการสอน นอกจากอุปกรณ์ สัญญาณเครือข่าย ความพร้อมทั้งทางด้านผู้เรียนและผู้สอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแล้ว (วิทศน์ ฝึกเจริญผล และคณะ, 2563) ยังขึ้นอยู่กับ การรับรู้และแรงจูงใจของผู้เรียนอีกด้วย เนื่องจากผู้เรียนจะต้องดำเนินการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ศึกษาเอง ทำความเข้าใจด้วยตัวเอง รวมถึงอาจต้องประเมินผลเองด้วย การที่จะเกิดการรับรู้ที่ดีได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ (ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2551)

จังหวัดสงขลาจัดได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีสถานศึกษาหลายแห่ง จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า จังหวัดสงขลามีสถานบันการศึกษาประมาณ 123 สถาบันเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ทางภาคใต้ จัดได้ว่าจังหวัดสงขลามีสถาบันการศึกษาเป็นลำดับต้น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับของผู้เรียนหลายๆคน จึงทำให้ผู้เรียนเลือกที่จะศึกษาในสถาบันในจังหวัดสงขลา เนื่องด้วยจังหวัดสงขลามีสถาบันที่มีชื่อเสียงหลายสถาบัน เป็นสถาบันที่โด่งดังไม่ว่าจะด้านวิชาการและด้านกิจกรรม

จากเหตุผลข้างต้นจึงนำไปสู่การศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้และปัจจัยด้านแรงจูงใจที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนออนไลน์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ในจังหวัดสงขลา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด และทฤษฎีที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) แรงจูงใจ (Motivation Theory) แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (learning Achievement) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดดังนี้

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการรับรู้ของมนุษย์ โดยอธิบายว่า การรับรู้เป็นกระบวนการทางความคิด (Cognitive process) ที่ประกอบด้วยสิ่งเร้า (stimuli) ซึ่งอยู่ในสิ่งแวดล้อมของการดำเนินชีวิต (เสรี วงษ์มณฑา, 2542) เช่นเดียวกับ วชิระ ชินหนองจอก (2553) ซึ่งกล่าวว่าการรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองพฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับ การรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตน และความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้น ๆ และยังสอดคล้องกับอุบลวรรณ ภาวกันันท์ (2555); จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2556) โดยได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การรับรู้เป็นความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการสัมผัสกับสิ่งเร้าที่ส่งผ่านจากเส้นประสาทเข้าสู่สมองข้อมูล จากนั้นสมองจะอาศัยประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ อารมณ์ สติปัญญา ฯลฯ

เพื่อแปลความหมายของอาการสัมผัส (Sensation) ออกมาเป็นการรับรู้

ดังนั้นการรับรู้จึงหมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้รับความรู้สึก และแปลความหมายหรือตีความจากสิ่งเร้าที่รับเข้ามาผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัยความจำ ความรู้ ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ออกมาเป็นการรับรู้ความเข้าใจ โดยปัจจัยที่ก่อให้เกิดการรับรู้ (วชิระ ชินหนองจอก, 2553) ประกอบด้วย 1) ความรู้เดิม 2) ความต้องการ และ 3) เจตคติ

จากแนวคิด และทฤษฎีการรับรู้ที่นักวิชาการได้นำไปศึกษาร่วมกับการเรียนออนไลน์โดยพบผลที่น่าสนใจที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาทิเช่น สุดา มากบุญ (2559) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากความรู้ ความสามารถที่บุคคลได้รับจากการพัฒนาโดยผ่านกระบวนการการสอน และอบรม ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผ่านการสะสมจากประสบการณ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับ อรัญญา นามแก้ว (2558); ไพศาล หวังพานิช (2556) ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว

ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) แรงจูงใจเป็นพลังกระตุ้นให้แต่ละบุคคลแสดงออกซึ่งพฤติกรรมในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยความพึงพอใจ ตั้งใจ และเต็มใจ เป็นสิ่งที่ชี้ทิศทางหรือแนวทางให้บุคคลกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (พัชรี เหลืองอุดม, 2554) แรงจูงใจจึงเป็นสภาพที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาในทิศทางที่ตนต้องการ เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด (ภารดี อนันต์นาวิ, 2555) โดยแรงจูงใจยังเป็นเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นแก่บุคคลในการใช้ความพยายาม (Effort) ผลักดันให้เกิดผลการกระทำอย่างต่อเนื่อง (Persistence) มีแนวทาง (Direction) ที่ชัดเจน (สมุทรา ชำนาญ, 2556) แรงจูงใจเกิดจากแรงกระตุ้นจากภายใน และสิ่งกระตุ้นจากภายนอกตัวบุคคล (จร สุนทรายุทธ, 2551) แรงจูงใจเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์มีการเคลื่อนไหวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ซึ่งแรงจูงใจมีลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ 1) ช่วยส่งเสริมให้ทำงานสำเร็จ ซึ่งอาจเกิดจากแรงจูงใจภายในหรือภายนอกก็ได้ 2) เป็นสิ่งกำหนดแนวทางของพฤติกรรมเพื่อจะบรรลุเป้าหมาย (ภารดี อนันต์นาวิ, 2555) โดย จันทรานี สงวนนาม (2553) ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจ ดังนี้ แรงจูงใจภายในเกิดจากสภาวะของบุคคลที่มีความต้องการจะกระทำบางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเอง โดยไม่ต้องใช้สิ่งล่อใด ๆ มากกระตุ้น ซึ่งถือว่ามีคุณค่าต่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความต้องการ (Needs) ความปรารถนา (Desire) ความทะเยอทะยาน (Ambition) ความสนใจพิเศษ (Special Interest) และทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude) ส่วนแรงจูงใจภายนอกเกิดจากสภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก เพื่อนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของผู้กระตุ้น ได้แก่ เป้าหมาย ความคาดหวัง ความก้าวหน้า สิ่งล่อใจต่าง ๆ เป็นต้น

ดังนั้นแรงจูงใจจึงเปรียบเสมือนสิ่งกระตุ้นที่ทำให้มนุษย์เกิดการแสดงออก ซึ่งประกอบด้วยแรงจูงใจที่เกิดจากตัวบุคคลภายใน และแรงจูงใจซึ่งเกิดจากสิ่งกระตุ้นภายนอกตัวบุคคลที่เรียกว่าแรงจูงใจภายนอก

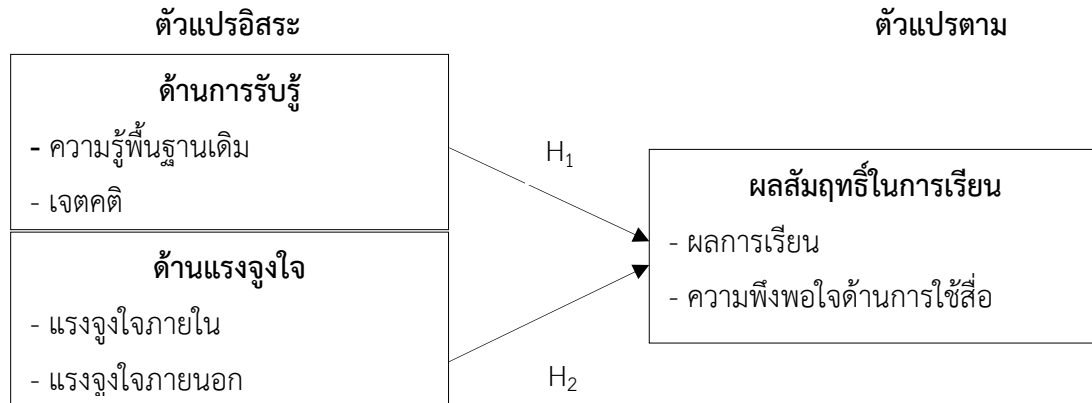
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (learning Achievement) เป็นความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งอาจจะพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนด หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้ หรือทั้งสองอย่าง และจากคุณลักษณะและความสามารถของแต่ละบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน โดยเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม เพราะฉะนั้นการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้ว มีความรู้เท่าใดโดยสามารถวัดได้โดยการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์หรือข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ เป็นต้น (ไพศาล หวังพานิช, 2556; อรรถนฤนา นามแก้ว, 2558) ซึ่งเกิดจากกระบวนการแสวงหาความรู้โดยวิธีการสอนและอบรม ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางสมอง ความรู้ทักษะ ความรู้ลึก ค่านิยมต่าง ๆ (สุตา มากบุญ, 2559) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถวัดได้จากการประเมินผลการเรียนจากคะแนน (วนิดา ดีแป้น, 2553) สอดคล้องกับ ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) กล่าวถึงประเภทของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2 ประเภท คือ การวัดจากแบบทดสอบซึ่งเป็นการประเมินแบบทดสอบในรูปของแบบทดสอบปรนัย และแบบทดสอบแบบอัตนัย ขณะที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528) กล่าวว่า การวัดการรับรู้ในส่วนใหญ่นั้นแล้วใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกับเจตคติ การวัดค่านิยมและการวัดบุคลิกภาพซึ่งสามารถวัดได้จากการสังเกต (Observation) หรือการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากแนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวมีนักวิชาการได้นำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนออนไลน์ในปัจจุบันเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการเรียน อาทิเช่น ประเสริฐ แซ่เอี้ยบ (2559) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนการสอนทางไกล ผ่านอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูสถาบันราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่เรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตสูงกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่เรียนปกติในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของ วิทยา ปิ่นกันทา, สมชาย มาดีพาน และประพันธ์ กาวิชัย (2559) ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ Google apps: google classroom ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนสูงขึ้น ขณะที่ สุวัฒน์ บันลือ (2559) ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น แสดงว่าการเรียนการสอนออนไลน์สามารถก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้เท่ากับการเรียนในชั้นเรียนแบบปกติ

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยข้างต้นนำไปสู่การกำหนดข้อสมมติฐาน และการสร้างกรอบการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

H₁: การรับรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา

H₂: แรงจูงใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) รายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนออนไลน์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสงขลา และเนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนผู้เรียนที่อาศัยในพื้นที่จังหวัดสงขลาแน่ชัด ดังนั้นจึงนำแนวคิดการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Cochran W.G (1953 อ้างใน บุญชม ศรีสะอาด, 2535) มาใช้คำนวณหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม โดยในการนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % ยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนได้ เท่ากับ 5% และกำหนดให้ค่าสัดส่วนของประชากร เท่ากับ 50% รายละเอียดดังนี้
$$n = \frac{Z^2 P(1-P)}{e^2}$$
 จึงได้ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 385 ตัวอย่าง ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ตัวอย่างจำนวนไม่น้อยกว่า 385 ตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการรับรู้ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ โดยได้แบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ จำนวน 10 ข้อคำถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบเพียงข้อคำตอบเดียว (Check List)

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียนและเจตคติ จำนวน 19 ข้อคำถาม

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจ ประกอบด้วยคำถามแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก จำนวน 7 ข้อคำถาม

ส่วนที่ 4 ข้อคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ จำนวน 8 ข้อคำถาม

โดยลักษณะข้อคำถามในส่วนที่ 2-4 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า Likert's scale 5 ระดับ คือ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนถึง 5 = เห็นด้วยมากที่สุด

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้วิธีการตรวจสอบ 2 วิธี คือ 1) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity of Content) และ 2) การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) รายละเอียดดังนี้

- การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity of Content) วิธีนี้ผู้วิจัยใช้เพื่อวัดความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งได้ดำเนินการดังนี้ นำโครงร่างของแบบสอบถามส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คนเพื่อทำการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ใช้ในการศึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำโครงร่างแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ โดยจะใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Objective Congruence: IOC) เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม หลังจากนั้นจะนำแบบโครงร่างแบบสอบถามดังกล่าวมาทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาพบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา 0.883 ซึ่งถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตามข้อเสนอแนวคิดของ (สุรพงษ์ คงสัตย์ และ ชีรชาติ ธรรมวงค์ ,2551)

- การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม เพื่อยืนยันข้อคำถามในแบบสอบถามว่าเหมาะสมที่จะนำไปเก็บจริงหรือไม่ โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทำการทดลองเก็บ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ตัวอย่าง หลังจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบารค (Cronbach Alpha) ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงผลการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แยกเป็นรายด้าน

รายละเอียด	ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบารค
ด้านการรับรู้	0.945
- ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน	0.892
- เจตคติ	0.901
แรงจูงใจ	0.952
- แรงจูงใจภายใน	0.862
- แรงจูงใจภายนอก	0.806
แบบสอบถามทั้งหมด	0.964

ตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบารคทั้งฉบับมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสม สามารถใช้ในการเก็บจริงได้ (สมบัติ ท้ายเรือคา, 2551)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบออนไลน์ โดยใช้ google form สำหรับสร้างเครื่องมือ โดยทำการแจกแบบสอบถามผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ และเพื่อให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามคัดกรอง โดยการระบุเขตพื้นที่อาศัย และผู้ตอบต้องเป็นคนเรียนออนไลน์เท่านั้น หากไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการผู้วิจัยก็จะคัดแบบสอบถามนั้นทิ้ง และในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามจะสามารถตอบแบบสอบถามได้เพียงครั้งเดียว เพื่อป้องกันการตอบแบบสอบถามซ้ำ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติวิเคราะห์ สถิติที่ใช้สำหรับการนำเสนอผลการวิจัยแยกดังนี้

- 1) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ใช้อธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้อธิบายระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านการรับรู้ และปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเรียนออนไลน์ และ 2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้างต้น

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ แรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ของกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลได้ว่าจำนวนนักเรียน นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 อายุระหว่าง 19-24 ปี 308 คิดเป็นร้อยละ 77.0 ระดับการศึกษาปริญญาตรี 126 คิดเป็นร้อยละ 65.8 มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท 110 คิดเป็นร้อยละ 27.5 เวลาที่ใช้ในการเรียนออนไลน์โดยเฉลี่ยต่อวัน 3 ชั่วโมง 104 คิดเป็นร้อยละ 26.0 แอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับเรียนออนไลน์ได้แก่ Google Meet 129 คิดเป็นร้อยละ 32.3

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ โดยจำแนกเป็น 2 ด้านคือ ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และด้านเจตคติในการเรียนออนไลน์ (ตารางที่ 2)

3. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยจำแนกเป็น 2 ด้านคือ แรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายใน (ตารางที่ 3)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ แยกรายด้าน (ตารางที่ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ แยกรายด้าน (ตารางที่ 5) และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ แรงจูงใจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์โดยรวม (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 2 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ โดยแยกเป็นรายด้าน

	รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน	1. ท่านสามารถใช้เครื่องมือในโปรแกรม	4.11	.899
	2. ท่านคิดว่าพื้นฐานในการเรียนออนไลน์เป็นส่วนสำคัญ	3.77	1.002
	3. เนื้อหาและเทคนิคความรู้เดิมในการใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยี	3.87	.887
	4. ความพร้อมในการเรียนออนไลน์	3.77	.989
	5. การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน	3.82	.960
	6. ความสามารถในการเข้าถึงโปรแกรม เช่น Zoom, Google Meet	4.04	1.007
	7. ความเร็วของสัญญาณอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งสำคัญ	4.03	.913
	8. อุปกรณ์การเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น	3.90	1.053
	9. สภาพแวดล้อม (สถานที่ บรรยากาศ) ทำให้เกิดการรับรู้ได้ดีขึ้น	3.96	.957
	10. เอกสารรายละเอียดเนื้อหา PowerPoint เป็นสิ่งสำคัญ	3.74	.964
เจตคติ	1. การเรียนออนไลน์เป็นสิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	3.66	1.027
	2. ท่านสามารถปรับตัวได้รวดเร็วในการเรียนออนไลน์	3.87	.995
	3. ทักษะดีต่อการเรียนออนไลน์ที่ดี	3.89	.964
	4. ท่านเข้าร่วมเรียนออนไลน์ตรงเวลา	3.60	1.038
	5. ท่านมักจะตรวจสอบเวลาก่อนเข้าเรียนออนไลน์เสมอ	3.51	1.137
	6. ท่านสามารถทำความเข้าใจในบทเรียนขณะที่อาจารย์สอน	3.96	.957
	7. น้อยครั้งที่ท่านงีบหลับขณะที่กำลังเรียนออนไลน์	3.49	1.092
	8. ท่านส่งงานตรงเวลาทุกครั้ง	3.71	1.057
	9. ท่านมีสมาธิในการเรียนตลอดช่วงเวลาของการเรียนออนไลน์	3.76	.964

ตารางที่ 2 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และด้านเจตคติของผู้เรียน โดยจำแนกระดับความสำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน ผู้เรียนเห็นว่าความสามารถใช้เครื่องมือในโปรแกรมเป็นสิ่งสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์สูงสุด ($\bar{x} = 4.11, S.D. = .899$) รองมาได้แก่ ความสามารถในการเข้าถึงโปรแกรม ($\bar{x} = 4.04, S.D. = 1.007$) และความเร็วของสัญญาณอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.03, S.D. = .913$) ตามลำดับ สำหรับด้านเจตคติพบว่า ผู้เรียนคิดการทำความเข้าใจในบทเรียนขณะที่อาจารย์สอนทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์สูงสุด ($\bar{x} = 3.96, S.D. = .957$) รองมาได้แก่ ทักษะดีต่อการเรียนออนไลน์ที่ดี ($\bar{x} = 3.89, S.D. = .964$) การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในการเรียนออนไลน์ของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.87, S.D. = .995$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนออนไลน์ โดยแยกเป็นรายด้าน

	รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แรงจูงใจ ภายนอก	1. กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้	3.85	.976
	2. เทคนิคการสอนของผู้สอนในการเรียนออนไลน์เป็นสิ่งสำคัญ	4.07	.900
แรงจูงใจ ภายใน	3. เนื้อหาวิชาที่เรียนสำหรับเรียนออนไลน์	3.99	.867
	4. การเช็คชื่อเป็นตัวกระตุ้นทำให้อยากเรียน	3.80	1.004
	5. ความพร้อมของเอกสารการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.99	.874
	6. ความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรียนออนไลน์	4.06	.901
	7. ความพร้อมในอุปกรณ์ทำให้อยากเรียนออนไลน์	4.08	.893

ตารางที่ 3 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายใน โดยจำแนกระดับความสำคัญในแต่ละด้าน ดังนี้ แรงจูงใจภายนอกในการเรียนออนไลน์ ผู้เรียนเห็นว่าเทคนิคการสอนของผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์สูงสุด ($\bar{x} = 4.07, S. D. = .900$) รองมาได้แก่ เนื้อหาวิชาที่เรียน ($\bar{x} = 3.99, S. D. = .867$) และกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.85, S. D. = .976$) ตามลำดับ สำหรับแรงจูงใจภายในพบว่า ความพร้อมในอุปกรณ์ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์สูงสุด ($\bar{x} = 4.08, S. D. = .893$) รองมาได้แก่ ความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 4.06, S. D. = .901$) ความพร้อมของเอกสารการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{x} = 3.99, S. D. = .874$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนออนไลน์ โดยแยกรายด้าน

	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t-value
	B	Std. Error	Beta	
คงที่	0.386	0.123		3.146
ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน	0.419	0.051	0.389	8.160**
เจตคติ	0.474	0.047	0.479	10.042**

*ระดับนัยสำคัญ 0.05, **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และเจตคติ ผลการวิจัยพบว่าความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และเจตคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากความสัมพันธ์นำมาสร้างสมการถดถอยเชิงพหุ ดังนี้

$Y_{\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์}} = 0.389_{\text{ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน}} + 0.479_{\text{เจตคติ}}$ จากสมการอธิบายได้ว่าเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนออนไลน์ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์มากกว่าความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน

ตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนออนไลน์ แยกเป็นรายด้าน

	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t-value
	B	Std.Error	Beta	
คงที่	0.527	0.146		3.608
แรงจูงใจภายนอก	0.307	0.054	0.300	5.693**
แรงจูงใจภายใน	0.512	0.055	0.495	9.399**

*ระดับนัยสำคัญ 0.05, **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจซึ่งประกอบด้วยแรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายในของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจทั้งภายนอกและภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากความสัมพันธ์นำมาสร้างสมการถดถอยเชิงพหุ ดังนี้

$Y_{\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์}} = 0.300_{\text{แรงจูงใจภายนอก}} + 0.495_{\text{แรงจูงใจภายใน}}$ จากสมการอธิบายได้ว่าแรงจูงใจภายในของผู้เรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์การเรียน โดยรวม

	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t-value
	B	Std.Error	Beta	
คงที่	.065	.124		.520
การรับรู้	.664	.048	.609	13.908**
แรงจูงใจ	.299	.048	.273	6.242**

*ระดับนัยสำคัญ 0.05, **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ และแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากความสัมพันธ์นำมาสร้างสมการถดถอยเชิงพหุ ดังนี้

$Y_{\text{ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์}} = 0.609_{\text{การรับรู้}} + 0.273_{\text{แรงจูงใจ}}$ จากสมการอธิบายความสัมพันธ์ได้ว่าการรับรู้ของผู้เรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์มากกว่าแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสรุปตามประเด็นที่ค้นพบจากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ 2 ประเด็น คือ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา รายละเอียดดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ซึ่งประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุดา มากบุญ (2559) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากความรู้ ความสามารถที่บุคคลได้รับการพัฒนาโดยผ่านกระบวนการการสอน และอบรมซึ่งเป็นกระบวนการที่ผ่านการสะสมจากประสบการณ์การเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับ อรัญญา นามแก้ว (2558); ไพศาล หวังพานิช (2556) ซึ่งอธิบายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว

2. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายในของผู้เรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภารดี อนันต์นาวิ (2555) ซึ่งได้ระบุในผลการศึกษว่า แรงจูงใจจึงเป็นสภาพที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาในทิศทางที่ตนต้องการเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด และยังสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ ธร สุนทรายุทธ (2551) ซึ่งอธิบายว่าแรงจูงใจเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์มีการเคลื่อนไหวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ แรงจูงใจมีลักษณะสำคัญคือ ช่วยส่งเสริมให้ทำงานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนในจังหวัดสงขลา ดังนั้นคณาจารย์จะต้องมีการปรับปรุงหรือประยุกต์รูปแบบของบทเรียนออนไลน์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชานั้น ๆ ทันสมัย และสอดคล้องกับการเรียนการสอนที่ต้องการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอนต่าง ๆ สามารถปรับเปลี่ยนได้ให้มีความยืดหยุ่นกับเนื้อหาและระยะเวลา หรือควรมีหน่วยงานตรวจสอบระบบบริหารจัดการเว็บไซต์ให้มีเสถียรภาพในการใช้งาน มีการสำรองข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการเก็บข้อมูลเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายในข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และระบบบริหารจัดการการเรียนการสอน จะต้องมีความเร็วที่เพียงพอต่อการเข้าถึงข้อมูลไฟล์ขนาดใหญ่ ดาวนโหลดข้อมูล และการโต้ตอบที่ทันต่อกิจกรรม การเข้าสืบค้นข้อมูลเว็บไซต์และกิจกรรมที่ต้องเชื่อมต่อ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อ

ควรศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นเรื่อง ความคาดหวังของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ของสถาบันการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

จันทร์ธานี สงวนนาม. (2553). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี :

บุ๊คพอยท์

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2556). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชรี เหลืองอุดม. (2554). *การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ*

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์

ศศ.ม (เทคโนโลยีการบริหารการศึกษา). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). *การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. สืบค้นเมื่อจาก [www.waltoonspel.com](http://www.waltoonspel.com/Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน_10.pdf)

/Sarawichakarn/wichakarn/1-10/การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน_10.pdf.

ไพศาล หวังพานิช. (2556). *เอกสารการสอนวิชาสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

ภารดี อนันต์นาวิ. (2555). *หลักการแนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). ชลบุรี:

มนตรี.

ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2561). *รูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต*

วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. ใน การประชุมวิชาการและการ

เสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 (น.434-448). ลำปาง : มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

ธรร สุนทรายุทธ. (2551). *การบริหารจัดการเชิงปฏิรูป: ทฤษฎี วิจัย และปฏิบัติทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ:

เนติกุลการพิมพ์.

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2551). *การบริหารผลงานเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ : ซี เอ ดี ยูเคชั่น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประเสริฐ แซ่เอี้ยบ. (2559). *การศึกษาผลการเรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับ*

ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู สถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา.

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วชิระ ชินหนองจอก. (2556). *ทฤษฎีการรับรู้*. สืบค้นจาก <http://www.thaidocscandal.com>

/image_thaidoc/jit2.gif

- วนิดา ดีแป้น. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์หุระดับ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา). เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วิทยา ปิ่นก้นทา, สมชาย มาตะพาน และประพันธ์ กาวิชัย. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านบริการ google apps: Google classroom. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วิทัศน์ ฝึกเจริญผล. (2563). ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ภายใต้สถานการณ์ระบาดไวรัส Covid-19. วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์, 4(1), 44-61.
- สมุท ข่านาญ. (2556). ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎี และปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). ระยอง : พี.เอส. การพิมพ์.
- สุดา มากบุญ. (2559). การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยการใช้ชุดปฏิบัติการกิจกรรมจากสื่อประสม. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การศึกษาวิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุวัฒน์ บันลือ. (2559). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมสำหรับมหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(4), 122-136.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC). สืบค้นจาก http://mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- อุบลวรรณ ภาวนันท์. (2555). จิตวิทยาการรู้คิด และปัญญา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรัญญา นามแก้ว. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนเจตคติต่อการเรียน คณิตศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.